

Der kan peges på 2 hovedgrupper af supplerende tiltag. Det første spor er et vejledningsspor, hvor der tilvejebringes information om arterne og vejledning (god praksis) til brug for lodsejere og andre arealforvaltere for at give et grundlag for at sikre, at de ikke uforvarende overtræder de nye forbud. Det andet spor er et aktivt forvaltningsspor, hvor pleje og naturgenopretning understøtter de bestande, som er vanskeligere »administrerbare«, bl.a. fordi de forekommer på almindelige driftsarealer og kan være svære at registrere, jf. bemærkningerne til § 29 b.

Vejledningssporet tager udgangspunkt i at udvikle begrebet »god praksis« i samarbejde med de relevante organisationer. God praksis vurderes primært at være aktuel i forhold til skovarealer med beskyttede arter. For almindelige landbrugsarealer vurderes der således i lyset af den eksisterende beskyttelse ikke at være behov for at udarbejde »god praksis« vejledning.

God praksis vejledning i skov har til formål at give skovejerne viden om, hvordan skoven fortsat kan drives med integration af hensyn til de enkelte beskyttede arter.

For flagermusene vil det, måske bortset fra et par meget sjældne arter, på grund af artsgruppens meget store udbredelse, primært komme på tale at lave vejledning om god praksis. I forhold til skovdriften indebærer det, at der opstilles vejledende retningslinjer for, hvordan en skov drives, så hensynene til flagermus (den økologiske funktionalitet) opretholdes på skovniveau. Det kan f.eks. være et spørgsmål om at sikre fortsat andel af løvskov og gamle træer. En sådan god praksis må forventes at skulle dække al løvskov, da der forekommer flagermus i de fleste løvskovsområder. En særlig udfordring bliver, at skovene ofte har flere ejere.

Tilsvarende gælder for hasselmusen, at det i en god praksis beskrives, hvordan yngle- eller rasteområderne kan opretholdes, bl.a. ved at opretholde underskov eller bibeholde læhegn i områder med hasselmus. Til forskel fra flagermus har hasselmusen dog en langt mere begrænset udbredelse, og information om god praksis vil kunne målrettes færre lodsejere og evt. integreres i en aktiv indsats på grundlag af en forvaltningsplan.

Det forudsættes, at god praksis integreres som en del af den almindelige drift og dermed har karakter af sektorintegration af naturhensyn i praksis. Følger lodsejere vejledninger om god praksis, vil de normalt være i overensstemmelse med de nye regler. Der vil ikke være tilskud knyttet til anvendelse af god praksis.

§ 29 b

§ 29 b indeholder en bred bemyndigelse til miljøministeren, således at miljøministeren kan iværksætte de nødvendige supplerende foranstaltninger for at undgå, at bestande af arter i praksis reduceres som følge af forringelse eller ødelæggelse af yngle- eller rasteområder. Det forudsættes her, at der gøres en indsats, der ligger ud over forbuddet, og at der på grundlag af tilskud iværksættes pleje og/eller naturgenopretning for aktivt at forbedre bestandenes vilkår.

Der skal ved tilrettelæggelse af supplerende foranstaltninger søges størst mulig synergi med andre bevaringsforanstaltninger, f.eks. ved at integrere hensynet til de beskyttede arter i arbejdet med Natura 2000-områderne eller ved tilskud til forskellige former for miljøvenlig drift at sikre, at også hensynene til de beskyttede arter varetages målrettet.

Målretningen kan f.eks. ske ved at udarbejde konkrete forvaltningsplaner, som nærmere anviser konkrete tiltag. Skov- og Naturstyrelsen forventer i 2009 at påbegynde udarbejdelsen af forvaltningsplaner for bilag IV arterne hasselmus, birkemus og flagermus.

Med »andre tiltag« menes tiltag, hvis formål er at bevare eller forbedre levesteder for de arter, der er omfattet af beskyttelse, jf. lovforslagets bilag 1 (bilag 3 til loven), f.eks. tiltag, der forbedrer forholdene for arterne eller populationer af arterne. Det kan for eksempel være tilskud til anlæg af vandhuller, aftaler om naturvenlig drift og lignende.

Gennemgangen af de beskyttede arter viser, at der kan være behov for nærmere at vurdere en indsats for følgende arter, hvor der tages højde for den indsats, der måtte følge af god praksis, jf. bemærkningerne til § 29 a:

- Flagermus
- Hasselmus
- Birkemus
- Grønbroget tudse
- Strandtudse
- Markfirben

Tilskud til forbedringer af levesteder for disse arter kan målrettes på grundlag af en forvaltningsplan, men – især for de sjældne arter – kan tilskud også være relevante, før en forvaltningsplan måtte være udarbejdet.

For flagermusene henvises ovenfor til afsnittene om hhv. Natura 2000 og bilag IV-arter i skov. Det vil som supplement til god praksis være hensigtsmæssigt, at der tilvejebringes mulighed for at supplere med aktiv forvaltning i form af forbedringer af levesteder for flagermus, f.eks. gennem tilskud til foranstaltninger, der rækker ud over god praksis.